KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(92) 359 endelig udg.

Bruxelles, den 7. august 1992

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EØF)

om den fælles markedsordning for bananer

(forelagt af Kommissionen)

Begrundelse

Indledning

Gennemførelsen af det indre marked pr. 1. januar 1993 gør det nødvendigt også at etablere et indre marked for bananer. Hidtil har der eksisteret forskellige regler for EF-markedet; visse markeder er blevet forvaltet på grundlag af nationale markedsordninger. Disse har eksisteret i mange år. Endvidere har Fællesskabet indgået forpligtelser over for sine handelspartnere med hensyn til ordningen ved grænsen. Dette har været tilfældet i forbindelse med Lomé-konventionen (protokollen vedrørende bananer) og GATT, navnlig i forbindelse med Fællesskabets tilbud på landbrugsområdet i den såkaldte Uruguay-Runde.

Kommissionens tjenestegrene har udarbejdet en rapport om gennemførelsen af det indre marked inden for banansektoren. I dette dokument analyseres situationen på Fællesskabets marked, der gøres opmærksom på de forskellige bindinger, som der skal tages hensyn til, der gøres rede for de forskellige mulige løsninger, og der drages visse konklusioner.

Efter udarbejdelsen af denne rapport har der fundet konsultationer sted med repræsentanter for medlemsstaterne, producenter og handlende i Fællesskabet samt de AVS-lande og latinamerikanske lande, der producerer og eksporterer bananer.

Det er på grundlag af dette arbejdsdokument, der allerede er blevet forelagt medlemsstaternes repræsentanter, og de holdninger, der kom til udtryk under disse konsultationer, at Kommissionen har udarbejdet dette forslag til den fælles markedsordning for bananer, der ledsages af en handlingsplan til fordel for AVS-landene og af retningslinjer for forelæggelsen i GATT.

Af Vice-præsident.

*
* *

Del I : Den fælles markedsordning for bananer

Indledning

1. Den fælles markedsordning for bananer bygger på principperne i den rapport, der er udarbejdet af "interservice"-gruppen, nemlig:

a) prisstøtte ved hjælp af foranstaltninger, der skal gælde for bananer fra dollarområdet, samtidig med at der sikres forbrugerne rimelige priser;

b) rimelig fordeling af fordele og omkostninger ved markedsføringen af bananer på et marked uden indre grænser mellem markedets producenter og importører, bl.a. ved at tilskynde importører af bananer fra dollarområdet til at medvirke ved afsætningen af bananer, der falder ind under en præferenceordning;

c) effektiv konkurrence;

d) inddragelse af alle berørte parter i ordningen;

e) særlige støtteordninger for bananer, der er produceret i EF (i rapporten tilføjes "eller i de traditionelt bananproducerende AVS-lande"; dette spørgsmål behandles i begrundelsens del II).

2. Den fælles markedsordning omfatter friske bananer og produkter forarbejdet på grundlag af bananer. Den gælder for ti år i overensstemmelse med rapportens forslag. Kommissionen vil i god tid inden udløbet af denne periode forelægge Rådet en rapport om ordningens funktion, eventuelt ledsaget af relevante forslag.

I. Den indre ordning

3. De forskellige elementer i den fælles markedsordning har til formål at muliggøre fri bevægelighed for bananer på Fællesskabets indre marked og bidrage til effektiv konkurrence. Det er i denne forbindelse ikke nødvendigt at udarbejde specifikke bestemmelser som supplement til de instrumenter, Kommissionen allerede råder over vedrørende dannelse og styrkelse af dominerende stillinger i kraft af Rådets forordning nr. 4064/89.

Til gengæld bidrager den fælles markedsordnings forskellige instrumenter enten selv eller i kraft af deres funktion til at nå disse mål.

4. Ifølge den fælles markedsordning skal der udarbejdes kvalitetsnormer for bananer.
Der kan eventuelt ydes supplerende støtte til sikring af et vist indkomstniveau uanset størrelsen af den indkomst, der stammer fra markedet, hvor priserne i øvrigt støttes af ordningen ved grænserne. Denne støtte bør derfor kun ydes, hvis producenterne har bestræbt sig på at opnå størst mulig indkomst fra markedet i kraft af en kvalitetspolitik, der mindst skal gå ud på at markedsføre produkter, som opfylder normen.

5. Det er ligeledes for at styrke EF-produkternes position på markedet, at der skal tilskyndes til oprettelse af producentorganisationer, som skal være i stand til at samle medlemmernes udbud.

6. Det er samme princip, der ligger til grund for oprettelsen af sammenslutninger, der mere eller mindre vertikalt afhængigt af de tilstræbte mål omfatter producentorganisationer og producenter og andre, der økonomisk eller videnskabeligt er impliceret i bananmarkedet, og som forvalter programmer vedrørende tekniske spørgsmål og kvalitetsstrategi m.v.

   Disse organisationer og sammenslutninger kan spille en meget nyttig rolle ved udarbejdelsen af foranstaltninger til forbedring af EF-produktionens strukturer.

7. For navnlig at stimulere til kommerciel aktivitet, der skal gøre det muligt at afsætte EF-produktionen og muliggøre udveksling af oplysninger om de eksisterende bindinger, skal Fællesskabets deltagere i de forskellige produktions- og afsætningsled have mulighed for at slutte sig sammen, enten inden for en enkelt medlemsstat eller endnu bedre på tværs af grænserne. Rådet vil blive opfordret til at udtale sig om et forslag fra Kommissionen, der skal supplere disse principper.

8. Alle disse sammenslutninger skal gøre det muligt at afbalancere de forskellige markedsdeltageres rolle og således bidrage til rapportens mål om effektiv konkurrence.

9. I et langsigtet udviklingsperspektiv for ordningen er det ønskeligt at udvikle foranstaltninger, der skal gøre producenterne og andre lokale involverede bevidst om nødvendigheden af at mindske produktions- og markedsføringsomkostningerne og forbedre kvaliteten eller tilpasse produkterne kvalitativt til markedets muligheder. Dette kan ske ved hjælp af de relevante fællesskabsstøtterammer, og man kan med fordel rådføre sig med de erhvervsdrivende, navnlig hvis de har dannet sammenslutninger, når der skal tages stilling til, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes.

10. Det nævnes i rapporten, at den nye ordning eventuelt skal omfatte indkomststøtte til producenterne, såfremt dette måtte blive nødvendigt. Det præciseres, at denne støtte skal tage sigte på en delvis dækning af forskellen i produktionsomkostningerne for EF-producenterne og producenterne i dollarområdet. Den nye ordning giver derfor mulighed for at yde udligningsstøtte for eventuelle indkomsttab.

11. Grundlaget for vurdering af nødvendigheden af denne støtte og beregningen af dens størrelse er en fast referenceindtægt beregnet på grundlag af de gennemsnitlige priser, der er opnået af EF-producenterne på de nationale markeder, hvortil de har priviligeret adgang indtil den 31. december 1992. Disse gennemsnitlige producentpriser (på stadiet, hvor produkterne forlader pakkelokalerne) vurderes ved hjælp af de gennemsnitlige cif-priser for bananer fra disse produktionsområder i en referenceperiode, der ligger før den 31. december 1992, med fradrag af transportomkostningerne og omkostningerne ved overgang til fob-stadiet. De gennemsnitlige cif-priser i de forskellige medlemsstater, hvor der fandtes en markedsordning, ligger på ca. 725 ECU/t. Denne

producentindkomst, der gjorde det muligt for EF-producenterne at eksistere før den nye ordning, kan med rimelighed tjene som reference for omkostningerne. Det afgørende for EF-producentens indkomst er den pris, bananer fra disse EF-produktionsområder vil blive solgt til på Fællesskabets konsummarked. Dette er grunden til, at andet sammenligningsled i forbindelse med vurderingen af støttebehovet er de gennemsnitlige indkomster, der opnås for EF-produkter på Fællesskabets marked. Da disse indtægter kan være ret forskellige, er det planen, at der skal skelnes mellem de forskellige oprindelsessteder, hvis de konstaterede priser afspejler væsentlige forskelle.

12. Med hensyn til støttemekanismen, når der er konstateret behov for støtte, bygger den hovedsagelig på dette indkomsttab. En hektarstøtte ville være i god overensstemmelse med ånden i reformen af den fælles landbrugspolitik. Imidlertid er der i dette tilfælde flere grunde, som taler for at afvige fra dette princip, navnlig nødvendigheden af at foretage en så smidig tilpasning som muligt til det eventuelle indkomsttab for producenterne, som skal udlignes.

    Der foreslås derfor en støtte pr. ton, som er lig med forskellen i indkomsten fra produktionen.

13. På denne baggrund foreslås det at indføre en tærskel for den produktion, for hvilken der kan ydes støtte. Dette er ligeledes i overensstemmelse med principperne i den reformerede fælles landbrugspolitik. Tærsklen svarer til en maksimumsmængde, der er lig med den producerede gennemsnitsmængde i referenceperioden, fordelt på Fællesskabets produktionsområder.

14. Da det drejer sig om at udligne forskelle i omkostninger, bør der imidlertid kun ydes støtte til producenter, der har udnyttet alle muligheder for at øge deres indtægter, dvs. som sælger produkter, hvis kvalitet mindst svarer til normerne, og som er medlemmer af en producentorganisation. Dog må producenter, der befinder sig i en situation, hvor det ikke er muligt for dem at være medlem af en producentorganisation, ikke udelukkes.

15. Støtten er en kompensation, som ydes, hvis der ikke opnås tilstrækkelige indtægter fra markedet i forhold til tidligere omkostninger. Det må imidlertid tages i betragtning, at den strukturstøtte, der i øvrigt ydes, vil gøre det muligt at forbedre konkurrencedygtigheden. Det foreslås derfor, at støtten tages op til revision efter en periode på tre år på grundlag af udviklingen i produktiviteten.

16. Da konstateringen af indkomsterne fra Fællesskabets marked er hovedkriteriet for udløsning og beregning af udligningsstøtten, skal denne indkomst først være kendt, dvs. at udligningsstøtten først kan fastsættes efterfølgende ved slutningen af hvert år.
    For at undgå, at EF-producenterne lider herunder, kan der ydes forskud, og i 1993, som er det første år, hvor ordningen fungerer, og hvor denne ulempe er mest mærkbar, er det meningen, at situationen skal tages op til vurdering i løbet af året.

17. Det fremgår endvidere både af rapportens situationsbeskrivelse og af de efterfølgende konsultationer, at visse EF-producenter er for ugunstigt stillede i kraft af deres geografiske situation, klimaforholdene, jordbunds- og terrænforholdene til, at de nogensinde vil kunne opnå en tilstrækkelig indkomst i en situation med markedspriser og udligningsstøtte, der er acceptable for forbrugerne og for Fællesskabets budget. For disse producenter må der straks for en begrænset periode indføres en præmie for definitivt ophør med banandyrkning.
Denne støtte skal ydes for at gøre det lettere for dem at lægge produktionen om. Den vil ikke være i modstrid med indrømmelse af finansielle faciliteter i kraft af strukturprogrammerne og med strukturpolitikken generelt.

II. Ordningen for samhandel

18. Dette er problemets kerne, idet det aldrig er lykkedes for Fællesskabet at skabe en fælles ordning i stedet for de eksisterende nationale ordninger. Ved udarbejdelsen af en fælles ordning må der tages hensyn til flere faktorer, f.eks.:

- eksistensen af en EF-produktion, der politisk, økonomisk og socialt er følsom, som er beliggende i områder i den yderste periferi, og hvis bevarelse forudsætter passende beskyttelse;

- nødvendigheden af at sikre rimelige priser for Fællesskabets forbrugere;

- nødvendigheden af, at Fællesskabet overholder forpligtelserne i bananprotokollen, der er knyttet til Lomé-konventionen, og som fastsætter, at bananer, som traditionelt importeres til Fællesskabet fra AVS-landene, skal nyde en fortrinsstilling ved afsætningen;

- nødvendigheden af at tage hensyn til interesserne i landene i det såkaldte dollarområde, for hvilke bananeksport til Fællesskabet er af største økonomiske betydning;

- Fællesskabets forpligtelse til at indarbejde ordningen for bananer i sine internationale forpligtelser, navnlig i GATT.

19. Som det allerede fremgår af rapporten fra interservice-gruppen, har Kommissionen sat sig som prioriteret mål at opretholde EF-markedets forskellige forsyningskilder, hvad enten der er tale om produkter fra Fællesskabets egne produktionsområder, fra AVS-landene eller fra andre tredjelande. Da dette mål hidtil er blevet opnået på grundlag af ordninger, som i hovedsagen er nationale, er det klart, at Fællesskabets overtagelse af dette mål ikke kan ske uden visse administrative strukturer.

20. Med henblik herpå foreslås det for bananer at indføre en ordning med importlicenser, som er traditionel for de fleste landbrugsprodukter, at forvalte importen i kraft af en række kontingenter og at opgøre EF-produktionen og AVS-produktionen kvantitativt.

Hvis man går ud fra, at EF's produktion og den traditionelle AVS-produktion ikke vil blive øget i løbet af de kommende år, er en kontrolleret kvantitativ forvaltning kun nødvendig for ikke-traditionelle AVS-bananer og for bananer med oprindelse i andre tredjelande.
Af de grunde, der allerede er gjort rede for i ovennævnte rapport, agter Kommissionen i første omgang at sikre forsyningen af Fællesskabets marked på sit nuværende niveau ved hjælp af import af bananer fra tredjelande, herunder ikke-traditionel import fra AVS-lande. Der kan i denne sammenhæng fastsættes et kontingent, som under hensyntagen til Fællesskabets forpligtelser overfor dets forhandlingspartnere i GATT kan opdeles således:

- et konsolideret kontingent på to millioner tons

- og et tillægskontingent, såfremt prognosen viser en forbrugsstigning. Tilsammen udgør de den samlede mængde.
Toldén bliver på 20% for den samlede mængde undtagen for import fra AVS-landene, for hvilken den bliver nul.

Med hensyn til forvaltningen af den importerede mængde med oprindelse i tredjelande i dollarområdet og den mængde fra AVS-lande, som overskrider den traditionelle mængde, kan der skelnes mellem to forvaltningsordninger:

- 70% af den samlede mængde er udelukkende forbeholdt erhvervsdrivende, som traditionelt har beskæftiget sig med import fra disse oprindelsessteder.

- 30% af den samlede mængde er forbeholdt ovennævnte erhvervsdrivende samt dem, der hidtil har afsat EF-bananer eller AVS-bananer inden for den traditionelle mængde; import inden for de 30% kan kun gennemføres, såfremt der er indgået en forpligtelse, der garanterer, at der stadig er plads til EF-produktionen og den traditionelle import fra AVS-lande i det nye, åbne forbrugsmarked.

Importen i henhold til de 30% af den samlede mængde kan gennemføres i forbindelse med et partnerskab mellem de involverede i lighed med visse allerede eksisterende importstrukturer. I så fald vil import kun medføre nogle få enkle administrative foranstaltninger.

For visse former for import må det imidlertid i afventning af en udvidelse af partnerskabets funktion sikres, at forpligtelsen til at afsætte EF-bananer eller traditionelt importerede bananer fra AVS-landene overholdes. Dette skal ske ved, at der stilles en sikkerhed som garanti for, at denne forpligtelse overholdes.

Forvaltningen af de to kontingenter og størrelsen af tillægskontingentet bliver fastlagt på grundlag af en prognose for forsyningen af Fællesskabets marked med angivelse af den import, der er nødvendig for at opretholde forbrugerpriserne på et rimeligt niveau. En ad hoc-komité, der er repræsentativ for hele erhvervet og for alle geografiske oprindelsessteder for produktionen, vil bistå Kommissionen og medlemsstaterne med forvaltningen af ordningen.

21. Der vil blive taget særligt hensyn til handlende, som er aktive med hensyn til markedsføring af bananer, men som ikke er direkte importører. Med henblik herpå vil der blive opstillet en liste over handlende i hver medlemsstat. Der vil ligeledes blive givet mulighed for adgang til dette importmarked for nytilkomne, og i øvrigt vil der blive indført særlige foranstaltninger for at gøre det muligt for de nuværende småhandlende at opretholde deres virksomhed under den nye ordning. Herved undgås det også, at der sker en koncentration i forbindelse med importstrukturerne.

22. Blandt de klassiske bestemmelser i de fælles markedsordninger er muligheden for at indføre en beskyttelsesklausul. Dette foreslås også her.

III. Generelle bestemmelser

23. Der oprettes en forvaltningskomité som i forbindelse med alle traditionelle markedsordninger.

24. I overensstemmelse med rapportens ønske om at inddrage alle berørte parter i ordningens funktion agter Kommissionen at oprette en ad hoc-komité for bananer. Ad hoc-komitéen, der skal bestå af repræsentanter for de forskellige erhvervskategorier i banansektoren, skal have 16 medlemmer. Pladserne vil blive fordelt således:

- 3 til EF-bananproducenter
- 2 til AVS-bananproducenter
- 2 til bananproducenter fra andre tredjelande end AVS-lande
- 6 til handelen med bananer
- 1 til forarbejdningsvirksomhederne
- 1 til distributionsvirksomhederne
- 1 til forbrugerne.

Ad hoc-komitéens medlememr udnævnes af Kommissionen på forslag fra de erhvervsmæssige organisationer, som er oprettet på fællesskabsplan, for AVS-landene samt for tredjelandene, og som er de mest repræsentative for de pågældende interessegrupper. Dog udnævnes forbrugerrepræsentanterne på forslag fra Det Rådgivende Forbrugerudvalg. For hver plads, som skal besættes, indstiller disse organer to kandidater af forskellig nationalitet. Ad hoc-komitéens medlemmers mandat er på ét år. Mandatet kan forlænges én gang. Medlemmernes arbejde er ulønnet. Medlemslisten offentliggøres af Kommissionen i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Ad hoc-komitéen, der har en repræsentant for Kommissionen som formand, træder sammen på Kommissionens hjemsted efter indkaldelse fra denne, normalt en gang om måneden. Ad hoc-komitéen drøfter spørgsmål, om hvilke Kommissionen har anmodet om en udtalelse, f.eks. prognosen, nødvendig revision af denne i løbet af produktionsåret samt gyldighedsperioden for forvaltningen af kontingenterne.

25. De beslutninger, Rådet tidligere har truffet, og som skal gøre det muligt for EF-kontrollører sammen med medlemsstaternes kompetente organer at kontrollere, at kvalitetskriterierne overholdes, skal også gælde for banansektoren.

26. Som det fremgår af rapporten, udløber ordningen den 31. december 2002. Kommissionen skal derfor forelægge Rådet en rapport inden 31. december 2001, ledsaget af eventuelle forslag for ordningen efter den 31. december 2002.

Del II: Forbindelser til AVS-landene

27. Den fjerde Lomé-konvention danner rammen for samarbejdet mellem Fællesskabet, medlemsstaterne og de 69 AVS-lande i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet. Konventionens handelsbestemmelser går ud på, at AVS-landbrugsprodukter, der ikke er omfattet af en fælles markedsordning eller af særlige regler, der er vedtaget som følge af den fælles landbrugspolitik, indføres uden told eller afgifter af tilsvarende virkning. Bananer og bananprodukter tilhører denne kategori.

28. Ud over denne generelle bestemmelse har de kontraherende parter anerkendt bananmarkedets særlige natur ved at undertegne en særlig protokol, protokol nr. 5, hvor det fastsættes, at intet AVS-lands bananeksport til Fællesskabets markeder skal stilles ringere end tidligere, hvad angår adgangen til de traditionelle markeder og landets fordele på disse markeder.

29. De særskilte nationale markedsordninger gør det for tiden muligt at beskytte de traditionelle markeder for AVS-bananer mod konkurrerende forsyninger fra andre tredjelande. Gennemførelsen af enhedsmarkedet fjerner denne beskyttelse. Desuden vil indførelsen af en fælles markedsordning for bananer ændre markedssituationen for AVS-landenes bananeksportører.

30. De fleste eksporterende AVS-lande lider under de samme ulemper som EF's bananproducerende områder såsom ø-mæssig beliggenhed, bedrifternes ringe størrelse, afstanden fra markedet osv. De er også forholdsvis mere afhængige af bananer som en valutaskabende eksport og som en betydelig erhvervssektor - nogle af dem næsten helt.

31. En ændring i markedsforholdene, der formindsker indtægterne og skaber tilstrækkelig usikkerhed til, at de nuværende eksportører begrænser investeringer og fremtidige forpligtelser, kunne få en øjeblikkelig negativ indvirkning på disse landes udviklingsmuligheder i modstrid med Fællesskabets forpligtelser i Lomé-konventionen. Det er ikke en overdrivelse at påstå, at for visse traditionelle eksportlande kan et fald i indtægterne fra bananhandelen resultere i alvorlig økonomisk og politisk ustabilitet.

32. Med hensyn til adgangen til markederne vil de forslag til den fælles markedsordning, der er indeholdt i dette forslag, gøre det muligt for AVS-landene fortsat at have den samme toldordning som nu, dvs. ingen told eller afgifter med tilsvarende virkning. De traditionelle eksportlande vil blive garanteret en sikker markedsandel i lighed med EF-producenterne. Der vil blive truffet passende foranstaltninger for at forhindre, at utraditionelle AVS-eksportlande udvider deres eksport i en grad, der kunne forstyrre markedet. Der vil blive vedtaget bestemmelser for at sikre, at en eksplosion i forsyningerne fra traditionelle leverandørlande ud over, hvad der anses for at være en "traditionel fordel", ikke forstyrrer markedet.

33. Disse bestemmelser skal opfylde kravet i konventionens bilag LXXIV med hensyn til at opretholde adgangen til markederne, og det er markedsmekanismerne, der skal sikre AVS-landenes traditionelle fordele i fremtiden. Nogle af de andre krav, der vil blive stillet på dette marked, vil dog udgøre nye udfordringer for AVS-landene. Især vil behovet for at overholde kvalitetsnormerne og incitamenterne til vertikal integration og tilrettelæggelse af markedsføringen, der indføres ved den nye ordning, lægge nye finansielle byrder på erhvervet. Det vil blive nødvendigt at yde yderligere støtte til de traditionelle leverandørlande, så de kan foretage de nødvendige tilpasninger.

34. Det nye krav om at overholde visse kvalitetsnormer, der endnu ikke er fastlagt, er en fornyelse, som intet AVS-land rimeligvis kunne foregribe. Det foreslås at afsætte supplerende midler til programmer, der tager sigte på kvalitetsforbedring. På samme måde bør Fællesskabet være parat til at bistå med planer for forbedret markedsføring, inklusive indmeldelse af producenter i producentorganisationer, vertikal integration lige fra produktion til distribution og oprettelse af sammenslutninger af eksportører for at sikre, at de særlige markedsføringsstrukturer, som AVS-landene normalt gør brug af, kan tilpasses den nye situation uden for mange ekstraomkostninger.

35. Hvis man går ud fra forslagene om støtte til EF-producenterne, vil det være rimeligt at antage, at de berørte AVS-lande er parate til selv at gøre en indsats for at sikre en stabil fremtid for deres bananSektor. Den supplerende støtte skal derfor strengt knyttes til de nye krav, der vil blive indført ved den fælles markedsordning. Støtten, der nu kan synes at være mere presserende, men som med rimelighed kunne have været planlagt i forbindelse med et normalt udviklingsprogram, bør fortsat finansieres via de normale Lomé-bestemmelser om finansiel og faglig bistand. For sådanne programmer, hvor AVS-landet allerede har planlagt en udgift til f.eks. forbedret infrastruktur eller forøget konkurrencedygtighed, vil EF overveje et supplerende tilskud for at fremskynde eller udbygge programmet.

36. Risikoen for, at tilpasninger i markedsføringsordningerne resulterer i et pludseligt indtægtstab for de traditionelle AVS-leverandørlande med en øjeblikkelig virkning for de mindre producenters evne til at overleve eller AVS-landets evne til økonomisk at tilpasse sig de nye udfordringer, er tilstrækkelig reel til at overbevise Kommissionen om, at der skal vedtages en supplerende bestemmelse om at kompensere producenterne for sådanne tab.

37. Støtten skal direkte knyttes til et indtægtstab, der enten skyldes et prisfald på de traditionelle markeder eller et fald i salget som følge af et højere forbrug af bananer fra tredjelande. Indtægtstabet kan beregnes på samme måde som det foreslås for EF-producenterne.

38. Det er vigtigt at begrænse støtten til, hvad der direkte kan tilskrives den ændrede markedssituation og ikke andre faktorer, der kan påvirke AVS-eksportørernes indtægter. AVS-landene kan nyde godt af Stabex-ordningen for visse tab, og kompensationsordningen bør ikke anvendes som et alternativ til Stabex-ordningen. Stabex-ordningen har ikke som mål og er ikke udformet med henblik på at opretholde indtægterne på et vist niveau. Den hjælper til at moderere overdrevne udsving i indtægterne. For i fremtiden at undgå forveksling mellem producentkompensationen og Stabex-ordningen foreslås det, at producentkompensationen skal supplere betalinger fra Stabex-ordningen.

39. Der skal ikke blot sættes snævre rammer for udbetaling af en sådan indtægtsstøtte, men Fællesskabet må også sørge for, at støtten udbetales til producenterne eller til producentorganisationerne, så at den direkte kommer dem til gode, der har lidt tab.

40. Et forslag til forordning om indførelse af denne ordning vil snart blive forelagt.

Del III: Forbindelser til de bananproducerende latinamerikanske lande

41. Efter Kommissionens opfattelse giver forslaget mulighed for, at den traditionelle eksport fra de bananproducerende latinamerikanske lande opretholdes og eventuelt udvides afhængigt af markedet.

42. Kommissionen mener derudover, at det er nødvendigt at styrke samarbejdet mellem Fællesskabet og de bananproducerende latinamerikanske samhandelspartnere.

43. I den forbindelse finder Kommissionen, at en diversifikations- og udviklingsfond til fordel for de pågældende lande kan være et godt redskab til at styrke samarbejdet.

44. Et forslag om oprettelse af en sådan fond vil snart blive forelagt.

Del IV: GATT-forhandlingerne

45. I den særlige situation, der ligger til grund for oprettelsen af en fælles markedsordning for bananer, er det Kommissionens opfattelse, at anvendelse af artikel XXV, stk. 5, i GATT er et hensigtsmæssigt grundlag for, at Fællesskabet kan bringe sin fremtidige bananordning i overensstemmelse med sine GATT-forpligtelser og give handelspartnerne de nødvendige forsikringer med hensyn til handelselementerne i importordningen for bananer.

46. Kommissionen henleder derfor Rådets opmærksomhed på, at Kommissionens forslag gør det nødvendigt at bede de kontraherende parter om at godkende Fællesskabets importordning i henhold til artikel XXV, stk. 5, når Rådet har truffet beslutning om denne ordning, og at den fremtidige ordning kun kan betragtes som værende i overensstemmelse med GATT, hvis og når GATT har godkendt den i form af en fritagelse for forpligtelser.

Del V: Konklusion

Derfor

1. forslår Kommissionen, at Rådet vedtager forslaget til forordning om den fælles markedsordning for bananer, som findes i bilaget

2. meddeler Kommissionen Rådet, at der på et passende tidspunkt vil blive iværksat konsultationer med AVS-staterne i henhold til artikel 168, stk. 2, litra d), første led, og i bilag LXXIV i den fjerde Lomé-konvention om den importordning for bananer med oprindelse i AVS-staterne, der påtænkes iværksat med den fælles markedsordning

3. anbefaler Kommissionen, at Rådet bemyndiger den til at indgå forhandlinger om en dispensation i henhold til artikel XXV, stk. 5, i GATT for den importordning, der er fastsat i forordningsforslaget, når Rådet har truffet en beslutning om importordningens udformning.

Forslag til Rådets forordning
om den fælles markedsordning for bananer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til protokollen om toldkontingentet for indførsel af bananer, som er bilag til den i Traktatens artikel 136 fastsatte gennemførelseskonvention om de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, særlig artikel 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesmarkedets funktion og udvikling skal, for så vidt angår landbrugsvarer, ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik, der navnlig skal omfatte en fælles ordning af landbrugsmarkederne, som efter varernes art skal kunne antage forskellige former;

i de bananproducerende medlemsstater findes der nationale markedsordninger, der tager sigte på at sikre, at producenterne kan afsætte produktionen på hjemmemarkedet, samt at de har indtægter, der modsvarer produktionsomkostningerne; de nationale markedsordninger indeholder kvantitative restriktioner, som hindrer gennemførelsen af et fælles marked for bananer; visse medlemsstater, der ikke producerer bananer, giver markedsføring af bananer med oprindelse i AVS-staterne en fortrinsstilling, mens andre har en liberal importordning, heraf et enkelt land med en favorabel toldordning; de forskellige ordninger skader bananers frie bevægelighed inden for Fællesskabet og gennemførelsen af en fælles ordning for samhandel med tredjelande; for at det indre marked kan iværksættes fra den 1. januar 1993, er det nødvendigt at indføre en fælles markedsordning for bananer, som skal træde i stedet for de forskellige nationale ordninger;

samtidig med at Fælleskabet overholder sine internationale forpligtelser, bør den fælles markedsordning skabe mulighed for, at bananer, der er produceret i Fællesskabet og i AVS-staterne, som er de traditionelle leverandører, kan afsættes på EF-markedet til priser, der er rimelige for både producenter og forbrugere, dog uden at indførslen af bananer med oprindelse i andre tredjelande derved skades;

for at markedet kan forsynes med produkter af en ensartet og tilfredsstillende kvalitet, og for at sikre, at EF-produkterne afsættes til priser, der sikrer en rimelig indtægt, bør der fastsættes fælles kvalitetsnormer for friske bananer og i givet fald handelsnormer for forarbejdede produkter på basis af bananer;

for at EF-producerede bananer kan give så store indtægter som muligt, bør der, f.eks. ved etableringsstøtte, tilskyndes til dannelse af producentorganisationer; for at disse organisationer kan spille en effektiv rolle i forbindelse med koncentration af udbuddet, bør medlemmerne forpligte sig til at afsætte deres samlede produktion derigennem; samtidig bør andre typer sammenslutninger tillades, som f.eks. omfatter producentorganisationer og repræsentanter fra andre niveauer med tilknytning til området; der bør senere fastsættes vilkår for, hvordan sådanne sammenslutninger, der repræsenterer forskellige aktiviteter på området, kan gennemføre aktioner af fælles interesse og udbrede deres regler på lokalt og regionalt plan til at omfatte ikke-medlemmer; organisationerne kan desuden blive hørt, når der udarbejdes programmer, og spille en aktiv rolle, når der gennemføres strukturforanstaltninger som led i markedsordningen;

de strukturelle mangler, der begrænser EF-produkternes konkurrencedygtighed, bør afhjælpes, navnlig for at øge produktiviteten; med henblik herpå bør der for hvert produktionsområde vedtages programmer, der indgår i fællesskabsstøtterammerne, som led i et samarbejde mellem Kommissionen, de nationale og de regionale myndigheder, hvor de ovennævnte organisationer inden for området i så vidt omfang som muligt inddrages ved udarbejdelsen af handlingsplanerne;

de nationale markedsordninger har indtil nu givet bananproducenterne mulighed for at få tilstrækkelige indtægter fra markedet til at få dækket produktionsomkostningerne og kunne opretholde produktionen; gennemførelsen af den fælles markedsordning kan indebære et ændret prisniveau på markederne, og der bør derfor fastsættes en udligningsstøtte, hvorved der garanteres en minimumsindtægt, som kan sikre, at EF-produktionen opretholdes med de omkostninger, der skyldes de særlige strukturforhold, så længe strukturforanstaltningerne ikke har medført ændringer af disse; støtten bør tilpasses under hensyntagen til produktivitetsforbedringen;

i visse meget begrænsede, bananproducerende områder i Fællesskabet, som er kendetegnet af særligt dårlige produktionsvilkår for bananer, og som er mere egnede til andre afgrøder, bør der tilskyndes til ophør med banandyrkning, ved at der ydes en præmie for ophør med bananproduktion; for at begrænse de økonomiske omkostninger herved bør rydningen gennemføres så hurtigt som muligt;

hvert år bør der udarbejdes en prognose for EF-produktionen og -forbruget; prognosen bør kunne revideres i løbet af året under hensyntagen til f.eks. særlige vejrforhold; på grundlag af prognosen bør importmulighederne hvert år fastsættes;

mulighederne for at indføre en mængde, der overskrider den mængde, som traditionelt indføres fra AVS-staterne, der er Fællesskabets traditionelle leverandører, bør fastsættes i et kontingent; kontingentet bør opdeles i et basiskontingent på 2 mio. t og et tillægskontingent, der fastlægges på grundlag af prognosen; bestemmelserne om forvaltning af kontingenterne bør sikre, at EF-producerede bananer og den mængde, der traditionelt indføres fra AVS-staterne, der er de traditionelle leverandører, kan afsættes inden for Fællesskabet i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til den fjerde Lomé-konvention; der bør derfor indføres en partnerskabsordning for en del af de to kontingenters samlede mængde; som led heri bør der regelmæssigt fastsættes en særlig koefficient for, hvilken mængde EF-bananer og/eller bananer med oprindelse i en AVS-stat, som er traditionel leverandør, en importør skal forpligte sig til at afsætte i Fællesskabet i forhold til indførte bananer med oprindelse i andre tredjelande;

forvaltningen af kontingenterne forudsætter en importlicensordning med sikkerhedsstillelse; i forbindelse med forvaltningen af partnerskabsordningen skal der indføres en særlig sikkerhedsordning, der kan sikre, at ovennævnte markedsføringspligt overholdes;

Kommissionen bør have mulighed for at træffe passende foranstaltninger til at imødegå forstyrrelser og trusler om alvorlige forstyrrelser, som kan bringe målene i Traktatens artikel 39 i fare;

visse støtteformer kan udgøre en forhindring for den fælles markedsordning; derfor bør de bestemmelser i Traktaten, som åbner mulighed for at vurdere den af medlemsstaterne ydede støtte og at forbyde støtte, som er uforenelig med det fælles marked, anvendes for bananer;

for at lette gennemførelsen af de påtænkte bestemmelser bør der fastlægges en procedure, ved hvilken der inden for rammerne af en forvaltningskomité tilvejebringes et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

den fælles markedsordning for bananer skal på passende måde tage hensyn til både de i Traktatens artikel 39 og 110 omhandlede mål;

når den fælles markedsordning erstatter de nationale ordninger ved denne forordnings ikrafttræden, kan det medføre en forstyrrelse af det indre marked; der bør derfor åbnes mulighed for, at Kommissionen kan træffe alle de overgangsforanstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe vanskelighederne ved den nye ordnings iværksættelse;

anvendelsesområdet for Rådets forordning (EØF) nr. 1319/85 af 25. maj 1985 om udbygning af kontrolordningen vedrørende anvendelsen af fællesskabsforskrifterne for frugt og grønsager bør udvides, således at nævnte forordning giver mulighed for at kontrollere, om de gældende normer for bananer overholdes;

inden udgangen af det tiende år efter denne forordnings ikrafttræden, bør det undersøges, hvordan den fungerer med henblik på den nye ordning, der derefter skal anvendes -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en fælles markedsordning for bananer.

2. Den fælles markedsordning gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 08.03	Bananer, friske eller tørrede, med undtagelse af pisang
ex 08.11.90.90	Frosne bananer
ex 08.12.90.90	Foreløbigt konserverede bananer
ex 20.06.00.90	Bananer, tilberedt med sukker
ex 20.07.10	Homogeniserede tilberedninger af bananer
ex 20.07.99.39	(Syltetøj, gelé, marmelade, puré eller mos
ex 20.07.99.90	(af bananer
ex 20.08.99.48	(
ex 20.08.99.69	)Bananer, tilberedt eller konserveret på anden måde
ex 20.08.99.99	(
ex 20.08.92.50	(
ex 20.08.92.79	)Blandinger af bananer, tilberedt eller konserveret
ex 20.08.92.91	(på anden måde
ex 20.08.92.99	)
ex 20.09.80	BananSaft

3. Produktionsåret går fra den 1. januar til den 31. december.

AFSNIT I

Fælles kvalitets- og handelsnormer

Artikel 2

1. Der fastsættes kvalitetsnormer for bananer, der i frisk tilstand skal leveres til forbrugeren.

2. Der kan ligeledes fastsættes handelsnormer for forarbejdede produkter på basis af bananer.

Artikel 3

1. Medmindre Kommissionen vedtager en undtagelse efter proceduren i artikel 30, må produkter, der er undergivet fælles normer, kun afsættes inden for Fællesskabet, såfremt de er i overensstemmelse med normerne.

2. For at undersøge, om produkterne er i overensstemmelse med kvalitetsnormerne, gennemfører de af medlemsstaterne udpegede organer en overensstemmelseskontrol.

Artikel 4

Kvalitets- og handelsnormerne, de afsætningsled, som produktene skal gennemgå for at være i overensstemmelse med normerne, samt de foranstaltninger, der skal sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne i artikel 2 og 3, herunder kontrolforanstaltninger, vedtages efter proceduren i artikel 30.

AFSNIT II

Producentorganisationer og samrådsmekanismer

Artikel 5

1. I denne forordning forstås ved "producentorganisation" en organisation af bananproducenter, som er oprettet inden for Fællesskabet, og som:

   a) er oprettet på producenternes initiativ, bl.a. med det formål:

      - at fremme koncentrationen af udbuddet samt reguleringen af producentpriserne, for så vidt angår et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter

      - at stille passende tekniske hjælpemidler til rådighed for de tilsluttede producenter med henblik på produkternes emballering og afsætning

   b) repræsenterer en mindstemængde af den produktion, der kan afsættes, og et mindsteantal producenter

   c) i sine vedtægter har bestemmelser:

      - om forpligtelse for producenterne til at lade producent-organisationen markedsføre deres samlede produktion af det eller de produkter, for hvilke de har tilsluttet sig organisationen.

- til sikring af, at producenterne kan udøve kontrol med producentorganisationen og dens beslutninger

- om sanktioner i tilfælde af, at de tilsluttede producenter overtræder producentorganisationens regler

- om, at medlemmerne skal erlægge bidrag

- om optagelse af nye medlemmer

d) udsteder regler om produktionskendskab, om produktionen og om markedsføringen

e) fører et særligt regnskab for deres aktiviteter i forbindelse med bananer

f) er anerkendt af den berørte medlemsstat i henhold til stk. 2.

2. På begæring meddeler medlemsstaterne de berørte organisationer anerkendelse, såfremt de frembyder tilstrækkelig garanti med hensyn til deres virksomheds varighed og effektivitet, navnlig med hensyn til de i stk. 1 anførte forpligtelser.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne yder støttte til anerkendte producentorganisationer for de første fem år efter deres anerkendelse for at fremme oprettelse og lette driften.

2. Artikel 14, stk. 1, 3 og 5, samt artikel 36, stk. 2, i Rådet forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager[1] anvendes.

Artikel 7

1. Producentsammenslutninger eller -organisationer, der er oprettet for at gennemføre en eller flere foranstaltninger af fælles interesse, kan deltage i udarbejdelsen af foranstaltningerne under de i artikel 10 omhandlede operationelle programmer. Forarbejdningsvirksomheder og handlende kan være medlemmer af sammenslutningerne.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger af fælles interesse kan f.eks. omfatte anvendt forskning, uddannelse af producenterne, kvalitetsstrategi og udvikling af miljøvenlige produktionsmetoder.

1) EFT nr. L 118 af 20.5.1972, s. 1.

Artikel 8

1. Rådet fastsætter efter proceduren i Traktatens artikel 43, stk. 2, betingelserne for anerkendelse af grupper af erhvervsdrivende, der omfatter en eller flere typer økonomisk virksomhed i tilknytning til produktion, afsætning eller forarbejdning af bananer samt betingelserne for disses virksomhed, og som oprettes bl.a. med henblik på:

   - at sikre et bedre kendskab til markedet, til udviklingstendenserne og til afsætningsvilkårene

   - at begrænse spredningen i udbuddet, styre produktionen og fremme kvalitetsforbedringer for bedre at tilfredsstille markedsbehovet og forbrugernes efterspørgsel.

2. Bestemmelserne omfatter bl.a. mulighed for, at de regler, som er vedtaget af de pågældende grupper af erhvervsdrivende, på nærmere fastsatte vilkår kan udvides til at omfatte ikke-tilsluttede, såfremt grupperne er tilstrækkelig repræsentative, såfremt de pågældende regler er af fælles interesse for området, og såfremt udvidelsen er i overensstemmelse med Traktatens konkurrencebestemmelser.

Artikel 9

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 30.

AFSNIT III

Støtteordning

Artikel 10

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan som led i et samarbejde mellem Kommissionen, de nationale og de regionale myndigheder udarbejde operationelle programmer, der indgår i fællesskabsstøtterammerne for de støtteberettigede regioner, og som fastsætter, hvilke foranstaltninger der skal træffes inden for banansektoren, for at mindst to af følgende målsætninger kan gennemføres:

   - anvende en kvalitets- og afsætningsstrategi for de pågældende produkter ud fra omkostnings- og markedsprognoser

   - forbedre ressourceforbruget under hensyntagen til miljøet

   - øge konkurrenceevnen.

2. Ved udarbejdelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger inddrager de kompetente myndigheder som led i det i stk. 1 nævnte samarbejde i videst muligt omfang de erhvervsdrivende, der er tilsluttet de i henholdsvis artikel 5, 7 og 8 omhandlede grupper, sammenslutninger eller organisationer på området, samt tekniske og økonomiske forskningscentre.

3. Tilrettelæggelse, vedtagelse og iværksættelse af foranstaltningerne i de operationelle programmer foretages i overensstemmelse med de gældende forordninger om forvaltning af strukturfondene.

Artikel 11

Som led i et samarbejde mellem Kommissionen, de nationale og de regionale myndigheder kan de i henholdsvis artikel 5, 7 og 8 omhandlede producentorganisationer, sammenslutninger eller grupper af erhvervsdrivende opfordres til at forelægge deres synspunkter om gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger.

Artikel 12

1. Der ydes en støtte, der skal udligne eventuelle indkomsttab, til EF-producenter, som er medlemmer af en anerkendt producentorganisation, der markedsfører bananer, som er i overensstemmelse med de fælles normer på EF-markedet. Der kan dog ydes støtte til enkeltproducenter, der befinder sig i en særlig, f.eks. geografisk, situation, hvor det ikke er muligt at tilslutte sig en producentorganisation.

2. Der kan højst ydes udligningsstøtte til markedsføring af 854 000 t EF-bananer.
Denne mængde fordeles mellem Fællesskabets produktionsområder således:

   1. 420 000 t til De Kanariske Øer
   2. 150 000 t til Guadeloupe
   3. 219 000 t til Martinique
   4. 50 000 t til Madeira
   5. 15 000 t til Kreta.

   Mængden for hvert område kan ændres inden for maksimumsmængden i Fællesskabet.

3. Udligningsstøtten beregnes på grundlag af forskellen mellem:

   - "den faste referenceindtægt" for bananer, der produceres og markedsføres i Fællesskabet og

   - "den gennemsnitlige produktionsindtægt" fra EF-markedet i det pågældende år for bananer, der produceres og markedsføres i Fællesskabet.

4. Den faste referenceindtægt fastlægges på grundlag af:

   - gennemsnitsprisen for EF-producerede bananer, der er markedsført i en referenceperiode, der ligger før den 1. januar 1993, og som fastsættes efter proceduren i artikel 30

   - med fradrag af gennemsnitsomkostningerne ved transport og levering frit om bord.

   Den revideres efter tre år af Kommissionen, samtidig med at støtten fastsættes, bl.a. under hensyntagen til udviklingen i produktiviteten.

5. "Den gennemsnitlige produktionsindtægt" for EF-producerede bananer fastsættes for et år ad gangen på grundlag af:

   - gennemsnitsprisen for EF-producerede bananer, der er markedsført i de pågældende år

   - med fradrag af gennemsnitsomkostningerne ved transport og levering frit om bord.

6. Udligningsstøtten fastsættes af Kommissionen hvert år inden den 1. marts for det foregående år efter proceduren i artikel 30.

   Der ydes supplerende støtte til et eller flere produktionsområder, hvis den gennemsnitlige produktionsindtægt ligger betydeligt under EF-indtægtsgennemsnittet.

7. Der kan udbetales forskud på grundlag af udligningsstøtten for det foregående år på betingelse af, at der stilles en garanti.

8. I 1993 gennemfører Kommissionen inden den 30. juni en midtvejs-undersøgelse af udviklingen i de gennemsnitlige produktionsindtægter i det pågældende år. Kommissionen kan på grundlag af undersøgelsen fastsætte et forskud efter proceduren i artikel 30.

Artikel 13

1. Der ydes en enhedspræmie til bananproducenter i Fællesskabet, der ophører med banandyrkning.

2. Præmien ydes på betingelse af, at modtageren skriftligt forpligter sig til:

   a) i 1993 eller 1994 på én gang i et nærmere fastsat tidsrum at foretage eller lade foretage:

      - rydning af alle bananplanter på bedriften, hvis dennes bananplantage udgør under 10 ha

      - rydning af mindst halvdelen af alle bananplanter på bedriften, hvis dennes bananplantage udgør 10 ha eller derover

   b) at afstå fra at plante bananplanter på den pågældende bedrift i tyve år fra rydningsåret.

   Arealer, der tilplantes med bananplanter efter denne forordnings ikrafttræden, og jordlodder på under 0,2 ha er ikke støtteberettigede.

3. Præmiebeløbet fastsættes til 1 000 ECU pr. ha. Beløbet kan afpasses efter særlige forhold i visse områder efter proceduren i artikel 30.

4. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 30 bemyndige en medlemsstat til at nægte at yde præmie for ophør med banandyrkning til producenter i områder, hvor det kunne få skadelige virkninger for f.eks. mikroklimaet eller jordbunden, hvis banandyrkningen ophørte.

5. Præmien kan kombineres med de former for støtte, der er fastsat i afsnit III i Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91, afsnit II i Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 og afsnit III i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 samt strukturstøtten i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 og 4253/88[1].

Artikel 14

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 30.

Gennemførelsesbestemmelserne til artikel 6 og 11 vedtages dog efter proceduren i artikel 29 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88[2].

AFSNIT IV

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 15

I dette afsnit forstås ved:

1) "traditionel indførsel fra AVS-stater": den gennemsnitlige mængde bananer, der blev udført fra AVS-stater til Fællesskabet i 1990; de således indførte bananer benævnes i det følgende "traditionelle AVS-bananer"

2) "ikke-traditionel indførsel fra AVS-stater": den mængde bananer, der udføres fra AVS-stater, og som overskrider den i foregående nummer anførte mængde; de således indførte bananer benævnes i det følgende "ikke-traditionelle AVS-bananer".

3) "indførsel fra andre tredjelande end AVS-lande": den mængde bananer, der udføres fra andre tredjelande; de således indførte bananer benævnes i det følgende "tredjelandsbananer".

4) "EF-bananer": bananer, der er produceret i Fællesskabet.

5) "markedsføre" og "markedsføring": markedsføring i alle led med undtagelse af produktets overgang til den endelige forbruger.

---

1) Forordning (EØF) nr. 3763/91, EFT nr. L 356 af 24.12.1991, s. 1.
Forordning (EØF) nr. 1600/92, EFT nr. L 173 af 27.6.1992, s. 1.
Forordning (EØF) nr. 1601/92, EFT nr. L 173 af 27.6.1992, s. 13.
Forordning (EØF) nr. 2052/88, EFT nr. L 185 af 15.7.1988, s. 9.
Forordning (EØF) nr. 4253/88, EFT nr. L 374 af 31.12.1988, s. 1.

2) EFT nr. L 374 af 31.12.1988, s. 1.

Artikel 16

1. Hvert år inden den 1. december udarbejdes der en prognose for produktionen og forbruget i Fællesskabet samt for ind- og udførsel.

2. Prognosen udarbejdes på grundlag af:

   - de disponible oplysninger om den mængde bananer, der er markedsført i Fællesskabet i det foregående år, opdelt efter oprindelsessted

   - overslag over produktion og markedsføring af EF-bananer

   - overslag over indførslen af traditionelle AVS-bananer

   - overslag over forbrugsudviklingen.

3. Hvis det viser sig nødvendigt, f.eks. for at tage højde for ekstraordinære omstændigheder, som berører produktions- og indførselsforholdene, kan prognosen revideres i løbet af produktionsåret.

Artikel 17

1. Indførsel til Fællesskabet af tredjelandsbananer og ikke-traditionelle AVS-bananer sker inden for rammerne af et basiskontingent 2 mio. t og et tillægskontingent, som fastsættes hvert år på grundlag af prognosen.

2. 70% af de to kontingenters samlede mængde forvaltes i henhold til betingelserne i artikel 18.

3. 30% af den samlede mængde forvaltes under en partnerskabsordning i henhold til betingelserne i artikel 19, 20 og 21.

4. Når prognosen udarbejdes, fastsættes der hvert år en "banankoefficient". Denne koefficient afgør, hvilken mængde bananer den erhvervsdrivende kan indføre af de 30% af den samlede mængde i forhold til den mængde EF-bananer og/eller traditionelle AVS-bananer, han forpligter sig til at markedsføre.

   Når koefficienten fastsættes, tages der hensyn til virkningerne af artikel 21.

5. Hvis prognosen revideres i løbet af produktionsåret, kan størrelsen på tillægskontingentet og banankoefficienten om nødvendigt ændres.

6. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 30 de nødvendige gennemførelsesbestemmelser om:

   - forvaltningen af kontingenterne i løbet af året, herunder en importlicensordning med et garantisystem, som skal sikre, at kravene til de erhvervsdrivende overholdes

   - fastsættelse af banankoefficienten og ændringer af denne i løbet af året.

7. Hvert år inden den 1. december vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 30 for den følgende periode gældende fra den 1. januar:

   a) prognosen
   b) basis- og tillægskontingenternes størrelse
   c) banankoefficienten.

   Ændringer af prognosen, tillægskontingentets størrelse og banankoefficienten i løbet af produktionsåret besluttes efter samme procedure.

Artikel 18

1. Den i artikel 17, stk. 2, nævnte importmulighed er åben for erhvervsdrivende, der er etableret i Fællesskabet, og som for egen regning i perioden 1989-1991 har markedsført en nærmere fastsat minimumsmængde af tredjelandsbananer eller ikke-traditionelle AVS-bananer.

   De supplerende krav, som de erhvervsdrivende skal opfylde, vedtages efter proceduren i artikel 30. Medlemsstaterne udarbejder en liste over de erhvervsdrivende med angivelse af den i stk. 2 omhandlede gennemsnitsmængde pr. erhvervsdrivende.

2. Hvis den mængde, der er ansøgt om, overstiger den mængde, der er til rådighed, tildeles hver erhvervsdrivende en mængde, som fastsættes i forhold til den gennemsnitsmængde, han har markedsført i perioden 1989-1991.

3. En mængde, der svarer til mindst 5 % af den i stk. 1 nævnte importmulighed, forbeholdes hvert år nye erhvervsdrivende, som det pågældende år for første gang markedsfører bananer. Denne procentdel kan ændres, når prognosen udarbejdes.

   Hvis den mængde, der er ansøgt om, overstiger den mængde, der er til rådighed, nedbringes hver ansøgning med den samme procentsats.

   Hvis der er en uudnyttet mængde, omfordeles den på nærmere fastsatte betingelser til de i stk. 1 omhandlede erhvervsdrivende.

4. På samme betingelser som i stk. 3 forbeholdes en nærmere fastsat andel de i artikel 21 omhandlede erhvervsdrivende.

Artikel 19

1. Den i artikel 17, stk. 3, nævnte importmulighed er åben for erhvervsdrivende, der er etableret i Fællesskabet, og som forpligter sig til at markedsføre en nærmere fastsat minimumsmængde af EF-bananer og/eller traditionelle AVS-bananer.

2. Til de erhvervsdrivende, som for egen regning i perioden 1989-1991 har markedsført en minimumsmængde af EF-bananer eller traditionelle AVS-bananer, udstedes der efter ansøgning og på de i artikel 20, stk. 1, nr. 1, fastsatte betingelser en importlicens for en mængde, der svarer til eller er mindre end den gennemsnitsmængde, som er markedsført i den pågældende periode.

3. De supplerende krav, som de erhvervsdrivende skal opfylde, vedtages efter proceduren i artikel 30. Medlemsstaterne udarbejder en liste over de erhvervsdrivende med angivelse af den i stk. 2 omhandlede gennemsnitsmængde pr. erhvervsdrivende.

Artikel 20

1. Den i artikel 17, stk. 3, nævnte importmulighed er underordnet partnerskabsordningen, i henhold til hvilken importlicensen udstedes på følgende betingelser:

   1) til en erhvervsdrivende, der i det foregående år har markedsført EF-bananer eller traditionelle AVS-bananer, og som forpligter sig til det pågældende år at importere sådanne bananer:

      a) almindelig sikkerhedsstillelse, hvis ansøgningen omfatter en mængde, der svarer den mængde, som fremkommer ved anvendelse af banankoefficienten på ovennævnte mængde, der er markedsført i det foregående år

      b) almindelig sikkerhedsstillelse, hvis ansøgningen omfatter en mængde, der er mindre end den mængde, som fremkommer ved anvendelse af banankoefficienten på ovennævnte mængde, der er markedsført i det foregående år.
      Den erhvervsdrivende får efter ansøgning en importlicens, som omfatter en mængde, der svarer til forskellen mellem den mængde, han ville være berettiget til, og den mængde, han i givet fald for egen regning har ansøgt om. Med hensyn til den mængde, der fremgår af denne importlicens, skal der stilles en almindelig sikkerhed.

      c) særlig sikkerhedsstillelse på de i nr. 2 fastsatte betingelser for den mængde i ansøgningen, der overskrider den i litra a) anførte mængde.

2) Til en erhvervsdrivende, der i perioden 1989-1991 ikke har markedsført EF-bananer eller traditionelle AVS-bananer, og som forpligter sig til at markedsføre sådanne bananer i det pågældende år, på betingelse af en særlig sikkerhedsstillelse for den mængde, som fremkommer ved anvendelse af banankoefficienten på den mængde tredjelandsbananer eller ikke-traditionelle AVS-bananer, der ønskes indført.

Den særlige sikkerhed fastsættes til et beløb, der dækker køb og markedsføring i det samme år af en mængde EF-bananer eller traditionelle AVS-bananer, som svarer til den mængde, der fremgår af licensansøgningen, med anvendelse af den på ansøgningstidspunktet gældende banankoefficient.

Sikkerheden frigives, når der fremlægges bevis for køb og markedsføring af de pågældende bananer.

2. Stk. 1, nr. 1, anvendes i forbindelse med erhvervsdrivende, der ikke selv opfylder kravet om indførsel af EF- eller traditionelle AVS-bananer, men som er medlem af en sammenslutning af erhvervsdrivende, hvor mindst ét medlem har opfyldt dette krav i perioden 1989-1991. I disse tilfælde betragtes sammenslutningen af erhvervsdrivende som én erhvervsdrivende, når det gælder rettigheder og forpligtelser i forbindelse med indførsel.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 30. De omfatter bl.a.:

- hvilke krav de i stk. 2 nævnte sammenslutninger af erhvervsdrivende skal opfylde, og hvilke rettigheder og forpligtelser de har i forbindelse med ordningen

- hvordan den i stk. 1, nr. 2, omhandlede særlige sikkerhed beregnes

- hvilke krav der skal stilles til de i stk. 1, nr. 2, omhandlede beviser for køb og markedsføring

- hvilke foranstaltninger der skal træffes, hvis forpligtelserne i stk. 1, nr. 2, ikke overholdes. Foranstaltningerne kan indebære, at retten til at indføre bananer med oprindelse i andre tredjelande end AVS-lande midlertidigt eller definitivt indskrænkes eller inddrages.

Artikel 21

1. Den erhvervsdrivende, der i perioden 1989-1991 kontinuerligt har markedsført ikke-traditionelle AVS-bananer eller tredjelandsbananer, og hvis således indførte gennemsnitsmængde udgør en nærmere fastsat procentdel af den samlede, gennemsnitlige mængde bananer, der er indført fra disse oprindelsessteder i den samme periode, får efter ansøgning hos den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret, status som "mindre erhvervsdrivende".

Denne status giver ham ret til i fem år indtil den 31. december 1997 at indføre en supplerende mængde ikke-traditionelle AVS-bananer eller tredjelandsbananer til Fællesskabet, som skal fastsættes under hensyntagen til den mængde, han må indføre i medfør af artikel 20.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 30.

Artikel 22

De udstedte importlicenser kan overdrages.

Overdragelsesbestemmelserne vedtages efter proceduren i artikel 30.

Artikel 23

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er det forbudt ved indførsel af de i artikel 1 anførte produkter:

   - at opkræve afgifter med samme virkning som told

   - at anvende mængdebegrænsninger eller tilsvarende foranstaltninger.

2. Det toldkontingent, der er fastsat i protokollen om toldkontingentet for indførsel af bananer, som er bilag til den i Traktatens artikel 136 fastsatte gennemførelseskonvention om de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, ophæves.

Artikel 24

Ved tariferingen af de i denne forordning omhandlede produkter gælder de almindelige regler for fortolkning af Den Fælles Toldtarif og de særlige regler for dens anvendelse; den tarifnomenklatur, der følger af denne forordnings anvendelse, optages i Den Fælles Toldtarif.

Artikel 25

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af indførsel eller udførsel udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af målene i Traktatens artikel 39 i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren derfor er ophørt.

2. Indtræder den i stk. 1 omhandlede situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ beslutning om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom inden tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

Artikel 26

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit efter proceduren i artikel 30. Bestemmelserne omfatter bl.a. alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de i artikel 18-22 fastsatte ordninger forvaltes hensigtsmæssigt, og at de erhvervsdrivende overholder deres forpligtelser.

AFSNIT V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 27

Medmindre andet bestemmes i denne forordning, finder Traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelse på produktion af og handel med de i artikel 1 i denne forordning nævnte produkter.

Artikel 28

1. De i artikel 10 og 13 fastsatte foranstaltninger betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

2. De i artikel 6 og 11 fastsatte foranstaltninger samfinansieres af EUGFL, Udviklingssektionen.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig fastlæggelsen af de betingelser, der skal opfyldes, inden økonomisk EF-støtte kan udbetales, vedtages efter proceduren i artikel 30.

Artikel 29

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for bananer, i det følgende benævnt "komitéen", som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. I denne komité tildeles der medlemsstaterne stemmer vægt i henhold til Traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 30

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Udtalelsen vedtages med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. Kommissionen kan da i højst en måned fra denne meddelelse udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget.

   Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist på en måned.

Artikel 31

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 32

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, bl.a. oplysninger om:

- bestemmelser om anvendelse og kontrol af de fælles kvalitetsnormer

- producentorganisationer
- bestemmelser om og iværksættelse af de operationelle programmer for bananer
- bestemmelser om forvaltning af eventuel udligningsstøtte
- listen over erhvervsdrivende
- produktionsmængde og priser
- den mængde EF-bananer, traditionelle og ikke-traditionelle AVS-bananer samt tredjelandsbananer, der markedsføres på deres område
- overslag over produktion og forbrug i det følgende år.

Artikel 33

Hvis særlige foranstaltninger er nødvendige for at lette overgangen fra de ordninger, der eksisterede før denne forordnings ikrafttræden, til den ordning, der indføres med denne forordning, træffer Kommissionen, for at afhjælpe væsentlige vanskeligheder, de fornødne overgangsforanstaltninger efter proceduren i artikel 30.

Artikel 34

I artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1319/85 foretages følgende ændringer:

1. andet led affattes således:

"- kontrol af, at:

a) produkter, der er omhandlet i bilag II til forordning (EØF) nr. 1035/72, og som er trukket tilbage fra markedet i henhold til artikel 15 og 15a eller opkøbt i overensstemmelse med artikel 19 og 19a i samme forordning, eller

b) produkter inden for banansektoren, der er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. /92,

er i overensstemmelse med kvalitetsnormerne eller med visse af de kravene i disse"

2. fjerde led affattes således:

"- efterprøvningen af konstateringen af de i artikel 17 og 24 i forordning (EØF) nr. 1035/72 omhandlede noteringer."

Artikel 35

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2001 en rapport for Rådet om, hvordan nærværende forordning fungerer, med relevante forslag til, hvordan den nye ordning efter den 31. december 2002 skal anvendes.

Artikel 36

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1993.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

FINANSIERINGSOVERSIGT

DATO:

1. BUDGETPOST: 150

BEVILLINGER: 832 mio. ECU

2. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE:
Udkast til Rådets forordning om den fælles markedsordning for bananer

3. RETSGRUNDLAG:
EØF-Traktatens artikel 42 og 43

4. FORMÅL:

Indførelse af en fælles markedsordning for bananer

5. FINANSIELLE VIRKNINGER	12-MÅNEDERSPERIODE	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR (92)	FØLGENDE REGNSKABSÅR (93)
5.0 UDGIFTER, SOM AFHOLDES – OVER EF-BUDGETTET – (RESTITUTION/INTERVENTION)	+ 184,0 mio. ECU	–	+ 94,3 mio. ECU
5.1 INDTÆGTER – EF's EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD)	+ 111,8 mio. ECU	–	+ 111,8 mio. ECU

	1994	1995	1996	1997
5.0.1 OVERSLAG – UDGIFTER	+186,9 mio. ECU	+184,7 mio. ECU	+184,0 mio. ECU	
5.1.1 OVERSLAG – INDTÆGTER	+111,8 mio. ECU	+111,8 mio. ECU	+111,8 mio. ECU	

5.2 BEREGNING:
Se vedlagte redegørelse

6.0 ER FINANSIERING MULIG GENNEM BEVILLINGER OPFØRT UNDER DET PÅGÆLDENDE KAPITEL I DET LØBENDE BUDGET?
JA

6.1 ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER I DET LØBENDE BUDGET?
JA

6.2 ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT? (1992)
NEJ

6.3 SKAL DER OPFØRES BEVILLINGER PÅ FREMTIDIGE BUDGETTER?
JA

BEMÆRKNINGER:

Der er ikke afsat bevillinger til denne foranstaltning i det foreløbige forslag til budget for 1993.
For strukturdelen er der vedlagt en særlig finansieringsoversigt.

BILAG TIL FINANSIERINGSOVERSIGTEN

A. UDGIFTER FOR EUGFL, GARANTISEKTIONEN

1. Præmie for ophør med banandyrkning (artikel 13)

Det forudsættes, at denne støtte vil blive ydet for 5% af banan-plantagerne, svarende til ca. 1 200 ha.

Med en forventet støtte på 1 000 ECU/ha bliver udgiften på 1 000 ECU/ha x 1 200 ha x 1,145 (dobbeltkurs) = 1,4 mio. ECU, dvs. 0,7 mio. ECU for hvert af produktionsårene 1993 og 1994.

Udgifterne forfalder i det budgetår, der følger efter rydningsåret, dvs. 0,7 mio. ECU for budgetåret 1994 og 0,7 mio. ECU for budgetåret 1995.

2. Udligningsstøtte (artikel 12)[1]

- Den gennemsnitlige vejede pris for EF-bananer, der er lagt til grund, er på 723 ECU/ton.

  Den gennemsnitlige vejede transportudgift anslås til 188 ECU/t og den gennemsnitlige udgift til at levere bananerne fob anslås til 38 ECU/t.

  Den faste referenceindtægt (stk. 4) er lig med 723 - 188 - 38 = 497 ECU/t (a).

  Det forudsættes, at den i stk. 4 fastsatte nedsættelse ikke finder sted i de første produktionsår.

- Gennemsnitsprisen for bananer i Fællesskabet efter indførelsen af den fælles markedsordning kan anslås på grundlag af cif-prisen for bananer fra dollarområdet i Belgien, Nederlandene, Irland og Danmark, hvor der ikke anvendes nogen særlige foranstaltninger. I en nylig periode blev denne pris anslået til 414 ECU/t.

  Da denne pris forhøjes med en told på 20%, bliver prisen på EF-markedet 414 x 1,20 = 497 ECU/t.

  Den i stk. 5 omhandlede gennemsnitlige produktionsindtægt er lig med 497 - 188 - 38 = 271 ECU/t (b).

- Udligningsstøtten er lig med forskellen mellem beløb (a) og (b): 497 - 271 = 226 ECU/t.

(1) Alle beregninger er foretaget i budget-ecu.

EF-produktionen er på 856 000 t, hvoraf 20 000 t bortfalder ved rydning i løbet af hvert af de første to år. Omkostningerne bliver:

Produktionsåret 1993: -834 000 t x 226 ECU/t = 188,5 mio. ECU
Produktionsåret 1994: 814 000 t x 226 ECU/t = 184,0 mio. ECU.

Der forudsættes, at den i stk. 6 fastsatte mulighed for at tilpasse den supplerende støtte ikke anvendes.

3. Sammenfatning af udgifterne

Det forudsættes, at det i artikel 12, stk. 7, omhandlede forskud er på 50%. Udgifterne fordeles således:

mio. ECU (B)

	1993	1994	1995	1996
Ophør (artikel 13)	-	0,7	0,7	p.m.
Udligningsstøtte (artikel 12)				
- produktionsåret 1993	94,3	94,2	p.m.	-
- produktionsåret 1994	-	92,0	92,0	p.m.
- produktionsåret 1995	-	-	92,0	92,0
- produktionsåret 1996	-	-	-	92,0
I ALT	94,3	186,9	184,7	184,0

B. SUPPLERENDE INDTÆGTER

I 1991 blev der fastsat et kontingent på 1,35 mio. t bananer importeret til nultold

I fremtiden skal der også opkræves en told på 20% af denne mængde. Den gennemsnitlige indgangspris for importerede bananer (cif-prisen) er på 414 ECU/t (se punkt A, stk. 2, andet led).

1 350 000 t x 414 ECU/t x 20% = 111,8 mio. ECU

35 bis

Finansieringsoversigt
vedrørende
udkast til Rådets forordning om den fælles markedsordning for bananer

1. Budgetpost (1993-nomenklaturen)
B2-100: (obligatoriske udgifter, opdelte bevillinger) Særlige strukturforanstaltninger, der er direkte forbundet med markedspolitikken, og forældede foranstaltninger (ikke-obligatoriske udgifter, opdelte bevillinger).

B2-1010: (ikke-obligatoriske udgifter, opdelte bevillinger) FSR - mål nr. 1

2. Retsgrundlag: Traktatens artikel 42 og 43.

3. Beskrivelse af foranstaltningen:
Tilskyndelse til dannelse af producentorganisationer ved ydelse af støtte samt udarbejdelse af programmer med henblik på

- at anvende en strategi for kvalitet og markedsføring

- at forbedre udnyttelsen af ressourcerne under hensyntagen til miljøet

- at øge konkurrencedygtigheden.

4. Udgiftens art: Samfinansiering af støtteberettigede udgifter inden for grænserne i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2052/88.

5. Finansielle virkninger på interventionsbevillingerne

Vejledende tidsplan for forpligtelses- og betalingsbevillingerne

Regnskabsår	FB/BB (i mio. ECU)
1992	-
1993	-
1994	p.m.
1995	p.m.
1996	p.m.
1997	p.m.

NB:

På grund af arten af de foranstaltninger, der skal finansieres, skal de første udgifter først afholdes i 1994.

Disse foranstaltninger gennemføres i henhold til bestemmelserne for strukturfondene. Da det drejer sig om udgifter vedrørende regioner henhørende under mål nr. 1, vil de derfor blive finansieret inden for grænserne af nye rammebeløb, der skal tildeles de pågældende regioner for perioden 1994-1997.

Det finansielle omfang, der i henhold til forordning 1035/72 vil blive meget ringe, vil bl.a. afhænge af de endnu ikke fastlagte nærmere betingelser og den prioritet, der tillægges dem i forbindelse.

36

ISSN 0254-1459

KOM(92) 359 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **03**

Katalognummer : CB-CO-92-388-DA-C

ISBN 92-77-47261-8

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg